

Nové příběhy se šťastným koncem

Opuštěný muflonek

Jana Olivová

ilustrovala Zuzana Šlánská

Skutečné příběhy z naší přírody

FRAGMENT

Nové příběhy se šťastným koncem Opuštěný muflonek

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Jana Olivová

Nové příběhy se šťastným koncem – Opuštěný muflonek – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Nové příběhy se šťastným koncem

Opuštěný muflonek

Jana Olivová

ilustrovala Zuzana Šlanská

FRAGMENT

*Pro Ondru, který má ten nevděčný úkol
tahat mě ze světa knih zpátky do reality.*

The title is centered and surrounded by decorative elements. At the top, there are three clusters of small flowers: one on the left, one in the center, and one on the right. Below the title, there are two single leaves, one on the left and one on the right.

Tonda knihomol

Tonda odložil knížku a zhluboka vydechl. *Páni, to byla tedy jízda!* Právě četl Robinsona Crusoea a byl úplně unesený příběhem nebohého trosečníka. Miloval čtení a miloval dobrodružné příběhy. Díky nim se mohl vcítit do rolí neohrožených bojovníků, rytířů, pirátů i králů. Nebo trosečníků na pustém ostrově.

Právě se dostal k části, kde Robinson zoufale hledal pramen, aby nezemřel žízní, a v tu chvíli si uvědomil, že sám celé odpoledne nic nepil. Rychle vyběhl z pokoje a zamířil

po schodech dolů do kuchyně, aby se tam občerstvil trochou limonády.

„Ale, ale, kdo se to sem na nás přišel podívat?“ ozval se od jídelního stolu tatínek a posunul si na nose kulaté brýle. Právě si s maminkou užívali svou tradiční nedělní partii pexesa a podle jeho úsměvu se zdálo, že vyhrává. „Že by náš ztracený syn?“

Tonda se zarazil s jednou rukou nataženou k ledničce. „Ztracený?“ nakrčil nechápavě čelo a otočil se na rodiče.

„Přece věčně ztracený v zemi pohádek a příběhů,“ zakmitala obočím maminka. „Už jsme se lekli, že ani nenajdeš cestu zpátky do říše nás obyčejných smrtelníků.“

Toník se zašklebil. Byl zvyklý, že si z něj rodiče dělali kvůli jeho lásce ke knihám legraci. Maminka mu žertem říkala „náš malý knihomol“ a taťka občas prohlásil něco v tom smyslu, že je lepší šatit i živit celou armádu než kupovat knížky jednomu Tondovi, ale vždycky takhle svá prohlášení doprovodil úsměvem a mrknutím, takže si z toho Tonda nic nedělal. Dobře věděl, že jsou rodiče rádi, že netráví svůj volný čas sledováním videí v mobilu nebo hraním počítačových her, i když by byli ještě radši, kdyby občas vystrčil nos z knih a našel si venku nějaké kamarády.

„Nechceš si s námi zahrát?“ zeptal se tatínek a ukázal na volnou židli.

Toník zavrtěl hlavou a vytáhl z lednice džbán s citronádou, svojí oblíbenou, aby si trochu nalil do sklenice. „Nezlobte se, ale nemám čas. Robinson zrovna prozkoumává ostrov a je to šíleně napínavý, takže...“

„... takže tvoji ubozí rodiče si budou muset vystačit sami, jako obvykle,“ dokončila větu maminka. Tonda už byl v tu chvíli ale duchem zpátky na Robinsonově ostrově, takže si nevšiml, jak se po sobě rodiče významně podívali. Opatrně uchopil sklenici do obou rukou, aby limonádu po cestě nevybryndal, a zamířil zpátky po schodech do svého knižního království.

Jakmile za ním zaklaply dveře, maminka si povzdychla: „Takhle už to dál nejde. Prázdniny jsou skoro v půlce, venku je tak krásně a Toník celý den jen sedí doma a čte si. Vždyť si to léto takhle vůbec neužije.“

„To máš pravdu,“ přikývl taťka a mnul si nos, „ale co s tím chceš dělat? Ať mu nabídneme jakýkoli program, vždycky řekne ne. Letní tábor odmítl. Nechce s námi do města na zmrzlinu, nechce si jít zakopat na hřiště, nechce vyrazit na kolo, na výlet... Vždyť už jsme vyzkoušeli všechno možné.“

Mamka se poškrábala na bradě a pak se jí rozzářily oči jako vždycky, když dostala dobrý nápad. „Nám možná řekne ne,“ pronesla s lišáckým úsměvem, „ale vím o někom, koho určitě neodmítne.“

